

Oripään kirjaston kirjasarjat koululuokille

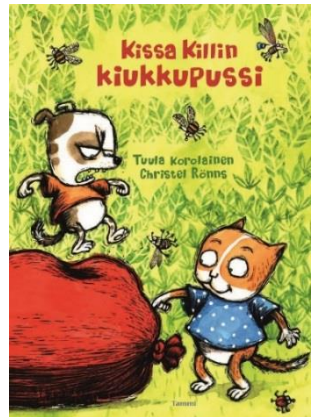
1.-2. lk:t

Korolainen, Tuula 2007: Kissa Killin kiukkupussi. 26 s. 12 kpl (värillinen kuvitus)

Kissa Killiä kiukuttaa niin vietävästi. Elämä uhkaa mennä aivan hullunmyllyksi, kun siivouskomerosta kurkistaa pieni tonttu, joka antaa Killille pienen pussin, sanoo "Kiukku pussiin puhalla, sitten pam-pam-pamauta!" ja katoaa. Killi puhalttaa kiukkunsa pussiin ja kas, jo hellittää!

Killi ei kuitenkaan pamauta pussia, vaan lähtee etsimään lisää kiukua, jotta saataisiin vielä hienompi pamaus. Kiukkaa ja kiukuttelua han löytää joka puolelta, joten pussista kasvaa melkoisen iso. Mitä oikein tapahtuukaan, kun se lopulta pamautetaan?

Kissa Killin kiukkupussi on komea yhdistelmä Tuula Korolaisen hauskaa tekstiä ja Christel Rönnsin sähkökkää kuvitusta. Kirja on hyvää käytännön tunnekasvatusta: suuttuminen kuuluu asiaan, tunteitaan ei pidä padota, mutta lopuksi on pystyttävä sopimaan riidat, hautaamaan kiukat ja halaamaan päälle.

Nopola, Sinikka & Nopola, Tiina 2010: Rauhallinen Erkki harrastaa. 29 s. 20 kpl (värillinen kuvitus)

Isä ja äiti yrittävät aktivoida Erkkiä pelaamaan jalkapalloa, hyppäämään korkeutta ja nikkaroimaan. Mutta Erkki innostuu vain joulutorttujen leivonnasta. Vanhemmat myhäilevät iloisina: Erkillä on lopulta harrastus. Kun torttujen leivonta jatkuu vielä laskiaisenaikin, isä ja äiti hermostuvat ja vievät Erkin hiihtoladulle. Aluksi Erkki pelkää korkeita mäkiä, mutta sattuman ansiosta liukuukin kaikkien kyläläisten pelkäämään "Paholaisenkouruun". Onko Erkki lopulta löytänyt harrastuksen?

Willis, Jane & Ross, Tony 2007: Kattila-Kalle on hiiristä hirmuisin. 22 s. 12 kpl (värillinen kuvitus)

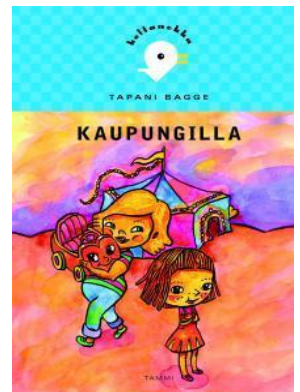
Mitä voi tehdä, jos kotona asuu aivan kamala hiiri? Kattila-Kalle majaillee hiutalepaketissa ja pitää öisin hirveää mekkalaa. Se paukuttaa kattilankantta niin ettei kukaan voi nukkua. Se ilmaantuu röyhkeästi ruokapöytään herkuttelemaan ja räjäyttää jääkaapin tuusannuuskaksi. Eikä siihen pysty mikään - ei hiirenloukut, ei kissa eikä pöllökään. Kattila-Kalle vetää aina pitemmän korren. Riemukas riimitelty tarina hirveästä hiirestä, jota kaikki alkavat lopulta rakastaa.

Bagge, Tapani 2007: Kaupungilla. 79 s. 23 kpl (mustavalkoinen kuvitus)

Isänsä kanssa kahdestaan elävä Kaisa ja hänen kaverinsa ovat vanhoja tuttuja kirjoista Pihalla, Ulkona, Kylässä ja Yöllä. Tällä kertaa ollaan varjostustouhuissa ja tavataan kiivas kalakauppias, unelias antikvari-
aatin omistaja ja kiertävän tivolin jännittävää porukkaa. Lopuksi vakoi-
luseikkailu päättyy turvallisesti takaisin kotiin ja isän syliin.

Kaupungilla on laadukasta helppolukukirjastoa, jossa pidemmät sanat on tavutettu. Pelkistettyine hahmoineen tarina puhuttelee juuri luke-
maan oppineita. Katja Tukiaisen vahva piirrosjälki korostaa selkeää kokonaisilmettä.

Dieckmann, Maijaliisa 2006: Ville Romunen ja mummo linnan sankareina. 102 s. 22 kpl (mustavalkoinen kuvitus)

Ville Romusella ei pitäisi olla ensinkään isoäitiä, mutta niin vain salape-
räinen mummo Mutikainen noutaa hänet jo kolmannen kerran maasto-
autollaan seikkailulle. Ville on mummon mielestä sivistämisen tarpees-
sa, ja sivistyksen pintakiiltoa lähdetään hakemaan Turusta. Leirintä-
alueella Ville ja mummo törmäävät vanhoihin tuttuihin, joilla on pahat
mielessä: miehet aikovat varastaa Turun linnasta tauluja. Ville ja
mummo saavat roistojen aiheet estetyksi ja heistä tulee linnan sankar-
eita.

3.-4. lk:t

Bagge, Tapani 2006: Urho ja asemapäällikön aave. 126 s. 22 kpl
(mustavalkoinen kuvitus)

Merkillinen myyntimies haluaa mullistaa Urhon luokan oppimistulok-
set, mutta päätyykin rehtorin kanssa kaatopaikalle. Urhon äiti ottaa
Urhon ja hänen kaverinsa mukaan sukellustalon koeajolle ja kohtaa
odottamattomia vaikeuksia. Kun tästä kaikesta on jotenkin selvitty,
koko luokka sekä rehtori ja kaksi isää lähtevät leirikouluun Urhon
omalle asemalle. Junat eivät enää pysähdy siellä, mutta vaeltaako
ullakolla asemapäällikön aave? Onko siitä vastusta Super-Urholle?

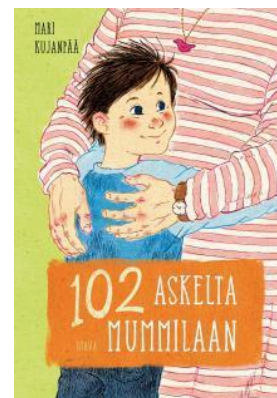
Kujanpää, Mari: 102 askelta mummilaan 2018. 203 s. 21 kpl (mustavalkoinen kuvitus)

Akselin mummi on kiva, maailman paras. Lämmin tarina pojan ja mummin ystävydestä.

Akselilla on lyhyt matka mummin luo: hänen pitää vain juosta pihan poikki.

Mummi jaksaa aina kertoa ja lukea. Mummi tietää kaiken. Hän osaa keittää enemmän puuroa niin aamuina, joina Akseli tulee mummilaan. Hän osaa kutoa oikeankokoiset villasukat kaikille, myös Akselin isoveljille ja -siskoille. Mutta sitten mummi alkaa unohdella asioita, pieniä ja isoja.

"Kujanpään kirjan jälkeen on herkempi huomaamaan, että meitä on täällä erilaisia ja erilaisista taustoista tulevia. Ja että kaikki olemme arvokkaita juuri sellaisina kuin olemme." Värikäs päivä -lastenkirjablogi

Kujanpää, Mari: Minä ja Muro 2009. 207 s. 21 kpl (mustavalkoinen kuvitus)

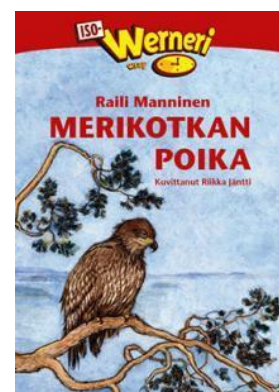
Yhdeksänvuotiaan Lauhan paras ystävä on leikkikarhu Muro. Se ei ole mikään tavallinen nalle. Tavalliset nallet virnistävät, mutta Muro on surullinen. Ehkä siksi Lauha pitää siitä niin paljon. Muro ymmärtää yksinäisen Lauhan murheita, ja Muron kanssa voi viettää syntymäpäiviä ja opetella soittamaan leikkipianoa.

Sitten kouluun tulee työharjoitteluun Heta, joka puhuu Lauhalle kuin kaverille. Ja tykkää piirtämisestä ja tarinoiden kertomisesta yhtä paljon kuin Lauha.

Manninen, Raili 2006: Merikotkan poika. 157s. 21 kpl(mustavalkoinen kuvitus)

Joni viettää viikonlopun luontoleirillä, jossa keskitytään muuttolintuihin. Leirillä olles saan Joni tapaa Juuson. Pojat sopivat olevansa yhteydessä leirin jälkeen ja tapaavansa toisensa koulun loputtua kesän alkupuolella. Juuso ja hänen isänsä ovat menossa rengastamaan merikotkia Ahvenanmaalle kesän alussa ja Joni pääsee mukaan. Merikotkia rengastaessaan kolmikko huomaa tyhjän merikotkan pesän. Lähistöltä löytyy talaantunutta heinää ja tupakantumppeja. Mitä oikein on tapahtunut?

Parkkinen, Jukka: Karhukirjeitä kaamoksesta 2006. 86 s. 22 kpl (mustavalkoinen kuvitus)

Otso raportoi jälleen Karhumäestä, jonka kaamoksessa hän ehtii puuhata Amalia- tädin kanssa monenmoista moottoroidusta mattopyykistä elokuva-avustajina esiintymiseen. Amalian ja konstaapeli Oiva Karhusen suh-

teeseen tulee säröjä tädin uuden harrastuksen – painonnoston – takia, ja Oiva syven-tyy kulttuuririentoihin kokolatURI Aarian Oopperan kanssa. Mutta lopulta kaikki järjes-tyy, kun tädillä on tassunsa pelissä.

5.-6. lk:t

Kallioniemi, Tuula: Pätkämäen tarzanit 2007. 176 s. 20 kpl (mustavalkoinen ku- vitus)

Pätkämäen ala-asteen kuudes- ja neljäsluokkalaisten perinteinen leiri- koulu ei saa Tii tus Niemelältä hurraahuutoja. Melkein viikko luonnon armoilla leirikeskuksesta, jonne on pyöräiltävä kaksikymmentä kilomet- riä! Asennetta tarvitaan myös, mikäli aikoo suoriutua majan rakentami- sesta, köysiradasta, puuronkeitosta, tiskivuorosta, saunanlämmitykses- tä, linturekkestä ja retriitistä.

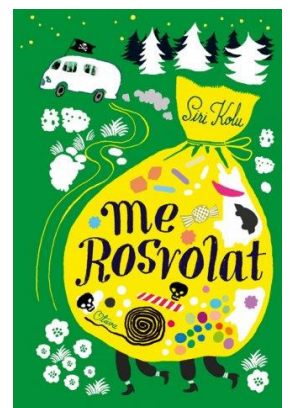
Mutta leiri on muutakin kuin työleiri. Opettajan tarina metsänpeikosta saa etenkin Totin ja Tiituksen mielikuvituksen villiin laukkaan. Varsinkin, kun pöpelikössä näyttää vähän väliä vilahtelevan hahmo, joka ei ilmi- selvästi halua tulla nähdyksi...

Etiopiasta adoptoidun Totin ja pellavapäisen Tiituksen tempauksista kerrotaan myös kirjoissa Pätkämäen toivot pisesmiehinä, Pätkämäen toivot amatsonien armoilla, Pät- kämäen robin hoodit ja Pätkämäen Tonnikihot

Kolu, Siri 2010: Me Rosvolat. 222 s. 20 kpl

Vilja on rosvopäällikkö Hurja-Kaarlo Rosvolan herätteryöstö – tavallisesti Rosvolat nappaavat autoista vain karkkeja ja muuta syötävää, barbeja ja lehtiä. Mummolamatkalla ollut Vilja tulee mukaan vähän vahingossa, rosvoperheen omien lasten Helen ja Kallen seuraksi.

Tytön järkytys muuttuu pian ymmärrykseksi. Hänestä on hauskaa, kun kaahataan nasta laudassa, pysähdytään uimaan milloin huvittaa, ryös- tetään karkkeja, paetaan poliiseja ja Viljan isää, pelataan jatsia, syö- dään ulkona ja nukutaan teltassa. Rahat ovat Rosvoloille yhdentekeviä ”hiirenpieruja”. Mutta kun he paljastavat rosvojen kesäjuhilla vahingos- sa omistavansa melkoisen aarteon, he saavat peräänsä sekä poliisit että muut rosvot. Kaoottisten kemujen jälkeen Hilda-äiti alkaa haaveilla omasta sängystä, lukutoukka Kalle kaipa kouluun – ja varastettujen barbien tuunaaja Hele suunnittelee jo uuden sukupolven konnuuksia.

Kujanpää, Mari 2016: Emman salainen toive. 189 s. 25 kpl.

Valoisa tarina kovia kokeneesta työstä, joka pääsee uuden elämän alkuun.

”Emma ajatteli, että voisipa luistella aina ja aina. Järven jäällä oli vapaa, poissa koulusta, äidistä ja kaikesta muusta hankalasta. Voisipa säilöä sen tunteen, kun kiittää pitkin jäätä raisuna kuin pohjoistuuli ja on kaikesta irrallaan.”

Emma on muuttanut mummin ja ukin luokse asumaan. Hän ei ole tavannut heitä aiemmin. Naapurissa asuu Emman mielestä täydellinen perhe, äiti, isä ja kaksi tyttöä. Emma toivoisi itselleen samanlaista perhettä – ja samanlaista rohkeaa mieltä kuin naapurin tytöillä, taitavalla viulistilla Saimalla, ja hauskalla raisulla Fredrikalla, jonka kanssa Emma tekee järven jäälle jääkiekkokentän.

Parkkinen, Jukka 2006: Suvi Kinos ja isoisan salattu elämä. 222 s. 23 kpl

Puolivuotiaana orvoksi jäänyt Suvi Kinos on varttunut Turakaisen enokatraan epäsovinnaisessa huomassa. Nyt Suvi on viisautieteen tohtori ja kaksosten äiti. On aika toteuttaa lempiemo Rubenin toive ja kirjoittaa isoisa Jaakob Turakaisen elämäkerta. Ruben itse on ehtinyt kuolla, mutta muutkin enot ovat innoissaan ja toivovat menneisyydestä löytyvän luurankoja. Niitähän kuuluu olla jokaisen merkittävän perheen kaapissa.

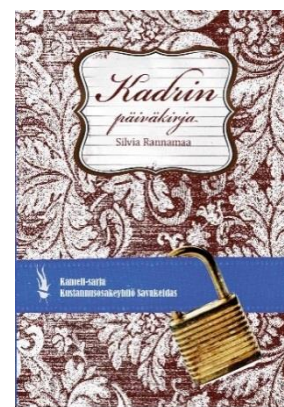
Suvi löytää isoisan päiväkirjoja ja kirjeenvaihtoa sekä haastattelee monia aikalaisia. Salapoliisin tavoin hän tunkeutuu isoisänsä jäljissä Belgian Kongon sademetsiin, joissa seikkailevat metriset pygmit ja kääpiösimpanssi, isoisan paras ystävä. Jännittävä tutkimusmatka muuttaa myös Jaakobin maailmankuvaa. Kun Villa Landen vintti ja pihapiiri paljastavat aarteensa Suville, isoisan elämästä paljastuu merkillisiä asioita. Mutta ne eivät ole luurankoja, vaan lihaa ja verta.

Rannamaa, Silvia 2014: Kadrin päiväkirja. 199 s. 26 kpl.

Kadri on jäänyt sota-aikana orvoksi ja asuu köyhässä kellariasunnossa mumminsa kanssa. Mummi motkottaa ja luokkakaverit kiusaavat. Kadri haaveilee, että hänen sodassa kadonnut isänsä palaisi takaisin Viroon ja hän saisi oikean kodin.

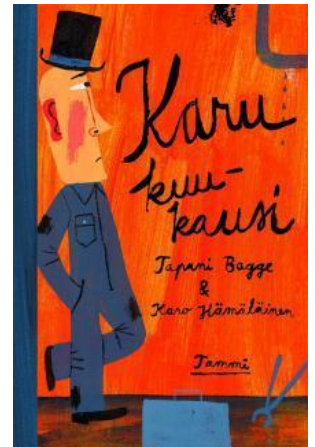
Elämä muuttuu, kun auto-onnettomuus tempaisee Kadrin pois tavallisesta elämästä. Pitkän parantolassa olon jälkeen kaikki tuntuu toiselta. Kadri saa kavereita, alkaa pärjätä koulussa ja liittyy vihdoinkin pioneereihin. Mutta mikä mummia vaivaa ja mikä on se salaperäinen kirje, jonka hän polttaa uunissa?

Kadrin päiväkirja on ollut vuosikymmeniä Viron suosituin tyttökirja, jota luetaan edelleen. Se on koskettava kertomus työstä, joka yrittää elää normaalia elämää sodan traumaista huolimatta. Elävä kieli vie suomalaislukijan keskelle Neuvosto-Talinnaa, jossa kolisevat raitiovaunut ja nousevat uudet kerrostalot.

Bagge, Tapani 2007: Karu kuukausi. 182 s. 23 kpl

Yleisön pyynnöstä – tai kauhuksi, miten vain – Ola Petrikäinen ja Juha Tylppö kaivavat näppäimistön taskustaan ja käyvät kirjoitustöihin. Neljästä sähköpostiromaanista tutut pojat ovat kasvaneet ainakin omasta mielestään nuoriksi miehiksi: Juha tutustuu työelämään kokeilemalla erilaisia ammatteja putkimiehestä poliitikkoon, kun taas Ola kehittää kansainvälisiä pörssitaitojaan vaihto-oppilaana Berliinissä. Suhde tai suhteet vastakkaiseen sukupuoleen orastavat, kukoistavat, heilimöivät ja kuihtuvat. Kuukauden kirjana käsitellään Tuntematon sotilas, joka herättää pojissa monenlaisia kysymyksiä: Miksei Honkajoesta tehty päähenkilöä? Olisiko hänestä tullut nykyään kännykän suunnittelija vai stand up -koomikko? Entä onko Juha Suden sukua?

Juha ja Ola vaihtavat jälleen sähköposteja suu virneessä ja niin että suhina käy. Pojat ovat tuttuja sarjan aiemmista kirjoista *Julma kuukausi*, *Marrasblues*, *Helmi kuukausi* ja *Juhannusblues*.

Levola, Kari: Unisieppari 2007. 140 s. 23 kpl

Aleksi viihtyy omissa oloissaan ja vetäytyy ämpäri eli mp3 soitin korvillaan omiin ajatuksiinsa, joita ei toisille paljasta. Kunnes eräs koulupäivä muuttaa tämän tilanteen. Koululuun saapuu yllättäen kesken kevätlukukauden uusi tyttö Emilia. Emilia ajautuu keskusteluun Aleksin kanssa ja Aleksi kiinnostuu Emilian hieman oudoista jutuista.

Emilia ja Aleksi keskustelelevat unista, joita Aleksi ei omien sanojensa mukaan näe ollenkaan. Emilia kuitenkin kehottaa Aleksi pitämään unipäiväkirjaa, ja yllättäen heti samana päivänä Aleksi näkee ensimmäisen päiväunensa ja kirjoittaa unen muistiin näyttääkseen sen myöhemmin Emilialle.

Aleksin ja Emilian ystävyys syvenee ja Aleksi haluaisi tietää Emiliasta hiukan enemmän. Emilia ei kerro kotioloistaan juuri mitään, ja se vaivaa Aleksi. Vähitellen ”salaisuudet” alkavat paljastua ja edessä on yllätyksiä.

Unisieppari on Kari Levolan kahdeksas nuortenkirja. Levola jatkaa tässä kirjassaan erinomaista ja rehellistä kirjoitustyyliään.

